

Uvillie, som vi vide, at den høitærede Finanzminister nærer lige overfor Indskræntninger i Statens Indtægter, tror jeg, at man havde staaet sig ved at indbringe det i den Form, at det, foreløbig i alt Fald, skulde gjælde for et Aar til. Som den høitærede Finanzminister i dette Dieblif udtalte, indeholdt det oprindelige private Lovforslag, som jeg i sin Tid havde den Ære at indbringe, Fristen den 1ste Juli 1889. Det var netop begrundet i, at det var en Smøbekommen, en Vettelse lige overfor Eiendomsbesidderne i Landet under de forandrede Forhold, som vare indtraadte ved Statsgjældens Konvertering. Det var, som den høitærede Minister udtalte, Diebliffet til overalt at søge Prioriteterne konverterede, og det maatte være en Opmuntring for Alle til at benytte Diebliffet saa vel som muligt. Jeg tror derfor, at det var en korrekt Begrændsning, som jeg havde givet Forslaget til 1ste Juli 1889, og der synes ogsaa at ligge en Anerkjendelse deraf i den høitærede Ministers Udtalelse. Saa fremt Sagen bliver henvist til et Udvalg, hvad jeg haaber, forekommer det mig, at der i den høitærede Ministers Udtalelser paa en Maade ligger et Haab om, at det ved Forhandling vil kunne lykkes at føre en Fortsættelse af Loven igjennem, naar den blev begrændset til en rimelig Tid, thi til dels eksisterer de samme Grunde endnu, som den høitærede Minister selv har erkjendt. Konverteringsmuligheden er bestandig til Stede, grundet i Pengemarkedets Tilstand, og naar en stor Del af Eiendomsbesidderne i dette Dieblif ikke har benyttet Leiligheden eller de Begunstigelser, som Loven giver dem Tilsgaen om, saa ligger det i, at de have været ude af Stand til at benytte den Leilighed, idet en stor Del af Prioritetslaanene ikke kan opsiges med mindre end et Aars Frist. Det er særlig lige overfor en stor Mængde offentlige Laan, at dette er Tilfældet, at der skal et Aars Opsigelse til for at blive af med dem. Det har derfor faktisk været en Umulighed for en stor Del Eiendomsbesiddere at konvertere. De have ganske vist haft en Termin til Raadighed, de kunde opsiges i Jor i Juni og saae konverteret i denne Juni Termin, men med saa kort Frist er det ikke saa let at arrangere den Slags Forretninger, naar der skal forløbe et helt Aar. Ikke fordi Eiendomsbesidderne ikke gjerne strax havde taget Beslutning om Konverteringen, men saalænge der er en Masse andre Laansøgere, er det naturligt, at de Kapitalhavende Instituter ikke saa let giver Tilsgaen saa lang Tid forud, saa at en stor Del faktisk ikke har været i Stand

til at benytte Loven. Naar den høitærede Finanzminister iøvrigt udtalte, at ved Ophevelse af Statsindtægter kunde man ikke gaa saadan stykkevis frem, det maa tages under samlet Overveelse, saa skal jeg indrømme det Berettigede deri, men naar han tillige udtalte, at han tvivlede om man ved en saadan Overveelse særlig vilde rette sin Opmærksomhed paa Afgifter af Prioritetslaan, saa forekommer det mig rigtignok lidt mærkeligt; thi der kan dog ikke let tænkes nogen unaturligere Afgift end den, at en Mand sættes i direkte Skat af sin Gjæld. Direkte Statter skulle dog nærmest bero paa Mandens Evne til at svare dem, paa hans Formuesforhold, altsaa en direkte Skat paa Formue og Indtægt, men direkte Skat af en Mand's Gjæld er dog en af de unaturligste Afgifter der kan tænkes. Hertil komme for Jordbrugets, Vedkommende, at disse Afgifter lægge meget betydelige Hindringer i Veien for en let Omfætning af Eiendomme, hvad der efterhaanden under de forandrede Forhold i Jordbruget og Kulturforholdene vil være af stor Værdi for Jordbruget. Det synes mig derfor, at saavel paa Grund af denne eiendommelige Skat som paa Grund af Konverteringstiden og Forholdene vilde der for Finanzministeren være Anledning til at gaa ind paa et Aars Forlængelse, og jeg haaber, at det i et Udvalg vil lykkes at komme dertil. — Jeg skal endnu kun med Hensyn til den Maade, hvorpaa Loven er blevet behandlet af de forskjellige Autoriteter, bemærke, at det forekommer mig, at den har været en Del uretfærdig. Meningen med Loven er jo den at give Anledning til, at saa mange som mulig benytte Leiligheden til at konvertere — det var den høitærede Finanzministers egne Ord — men hvis det er Tilfældet, synes jeg, at det er mindre heldigt, at man fortolker Bestemmelsen saa rigurost, at fordi en Mand samtidig med Konverteringen udstyder en Parcel eller, hvad der er endnu mærkeligere, fordi en Mand lægger en Parcel til Pantet og saaledes forbedrer Pantet, skal han være udelukket fra at kunne benytte Loven. Thi Hensigten er jo at bringe saa Mange som mulig til at konvertere — og ogsaa derigjennem at give Jordbruget en Støtte — og i saa Fald kan man dog ikke fortolke Loven saaledes, at en ubetydelig Forandring i den paagjældende Fordeiendoms Grændser skulde afsjære Cieren fra at kunne benytte Loven. Loven har tænkt paa en Fordeiendomsbesidder, der vil konvertere sine Laan — den samme Mand og den samme Hovedeiendom — og den har derigjennem villet give en Vettelse for hele Jordbruget og samtidig villet forsøge Massen af Pengene paa Markedet.